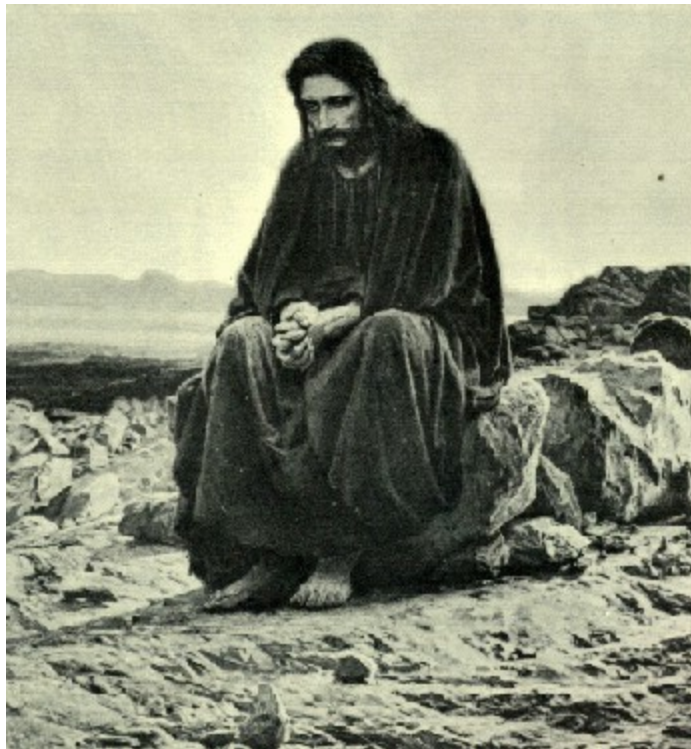

Jouluaatto 24.12.2012
- Lupaukset täyttyvät
Liturgia & saarna: Panu Partanen
Musiikki: Suvi Sievänen, Sakari ja Aino Ainali
/Niina Heinonen
Suntio: Seppo Soininen

"HÄN OLI RIKAS MUTTA TULI KÖYHÄKSI TEIDÄN VUOKSEKSE,
JOTTA TE RIKASTUISITTE HÄNEH KÖYHYDESTÄÄN"
(2 KOR 8:9).

Luuk. 2:1-14

Siihen aikaan antoi keisari Augustus käskyn, että koko valtakunnassa oli toimitettava verollepano. Tämä verollepano oli ensimmäinen ja tapahtui Quiriniuksen ollessa Syyrian käskynhaltijana. Kaikki menivät kirjoittautumaan veroluetteloon, kukin omaan kaupunkiinsa.

Niin myös Joosef lähti Galileasta, Nasaretin kaupungista, ja meni verollepanoa varten Juudeaan, Daavidin kaupunkiin Betlehemiin, sillä hän kuului Daavidin sukuun. Hän lähti sinne yhdessä kihlattunsa Marian kanssa, joka odotti lasta. Heidän siellä ollessaan tuli Marian synnyttämisen aika, ja hän synnytti pojan, esikoisensa. Hän kapaloi lapsen ja pani hänet seimeen, koska heille ei ollut tilaa majapaikassa.

Sillä seudulla oli paimenia yöllä ulkona vartioimassa laumaansa. Yhtäkkiä heidän edessään seiso Herran enkeli ja Herran kirkkaus ympäröi heidät. Pelko valtasi paimenet, mutta enkeli sanoi heille: "Älkää pelätkö! Minä ilmoitan teille ilosanoman, suuren ilon koko kansalle. Tänään on teille Daavidin kaupungissa syntynyt Vapahtaja. Hän on Kristus, Herra. Tämä on merkinä teille: te löydätte lapsen, joka makaa kapaloituna seimessä." Ja samalla hetkellä oli enkelin ympärillä suuri taivaallinen sotajoukko, joka ylisti Jumalaa sanoen:

- Jumalan on kunnia korkeuksissa, maan päällä rauha ihmisillä, joita hän rakastaa.

Kerronpa teille sadun. Vaikka kirkossa ei satuilla, eikä varsinkaan jouluna, voi pienestä satutuo-kiosta olla apua joulun sanoman ymmärtämisessä. Tämä saa nyt korvata teille Kylli-tädin joulu-sadun. Älkää peljätkö, en sentään samalla maalaa!

Olipa kerran eräs mies, jolla meni ihan mukavasti, mutta mikään ei hänelle riittänyt. Eräänä yönä taivaan enkeli ilmestyi hänelle. Enkeli ilmoitti: "Sinulla on kolme toivomusta. Voit toivoa ihan mitä haluat."

Mies mietti hetken kunnes sanoi enkelille: "Haluan olla kylän rikkain mies. Sitä olen aina toivonut." Välittömästi mies huomasi olevansa kylän hienoimmassa talossa. Maita ja mantuja riitti. Hän sai kaipaamaansa huomiota ja arvostusta kyläläisiltä. Toive toteutui.

Kului viikko ja enkeli ilmestyi uudelleen. Hän ilmoitti, että miehellä oli vielä kaksi toivomusta tähteellä. Mies ilahtui kovin, sillä hän oli jo ehtinyt harmitella, ettei äkännyt pyytää enemmän. Hän julisti ponnekkaasti: "Haluan olla maailman mahtavin kuningas!" Toive toteutui. Hetkessä mies huomasi olevansa upeassa palatsissa, koreissa vaatteissa. Palvelusväkeä huseerasi hänen ympärillään valmiina täyttämään hänen jokaisen pyyntönsä. Kulta kimalteli kaikkialla mihin mies katsoi ja koski. Maailma oli hänen jalkojensa juuressa. Hän oli maailman rikkain ja mahtavin mies.

Kului kuukausi, kului toinen. Mies alkoi kyllästyä kuninkuuteensa. Hän harmitteli: "Olisihan sitä voinut pyytää enemmän. Jospa saisi vielä yhden toiveen." Eipä kulunut aikaakaan kunnes enkeli jälleen ilmestyi. Hän kertoi, että miehellä oli vielä kolmas ja viimeinen pyyntö jäljellä. Mies hymyili, hän oli näet miettinyt tarkkaan mitä pyytäisi. Hän sanoi: "Haluan olla Jumalan Poika. Sen suuremmaksi ei voi enää päästä kuin olla itsensä Kaikkivaltiaan Poika. Silloin minulta ei puutu mitään ja minulla on kaikki valta taivaassa ja maan päällä! Miehen yhä hykerrellessä tyytyväisenä enkeli varmisti pyynnön: "Tahdotko todella tulla Jumalan Pojaksi." "Tahdon, tahdon!", sanoi mies. "Hyvä on", vastasi enkeli. "Tapahtukoon tahtosi!"

Pian mies heräsi outoon paikkaan. Hän oli ällistynyt: "Tämä ei näytä lainkaan kuninkaan linnalta tai taivaan salilta, mitä ihmettä? Tässä täytyy olla jokin väärinkäsitys." Oitis hän tunsikin nenässään pistävän lannan tuoksun. Hän vilkuili ympärilleen ja näki aasin härkäineen. Hän yritti liikuttaa käsiään mutta huomasi olevansa tiukasti kapaloituna. Hän käsitti olevansa jonkinlaisessa tallissa ja hänet oli pantu seimeen. Hän kuuli puhuttavan vierasta kieltä, täyttä hepreaa. Hän näki lähellään onnellisen pariskunnan ja eräitä huivipäisiä miehiä kumartumassa hänen eteensä. Paime- nilta ne näyttivät. Mies aikoi jo huutaa enkeliä hätiin korjaamaan erehdyksensä – eihän tämä

voinut millään olla Jumalan Pojan osa. Mutta juuri kun hän oli avaamassa suutansa, hän kuuli enkelkuoron laulavan tuttua virttä. Kuin salama kirkkaalta taivaalta hän tajusi mistä oli kyse: ”Jo riennä, katso, sieluni, ken seimessä nyt makaapi: hän on sun Herras, Kristukses, Jumalan Poika, Jeesukses... Ah Herra, joka kaikki loit, kuin alentaa noin itses voit ja tulla halpaan seimehen heinille härkäin, juhtien!”

Tuttu jouluevankeliumi asettaa meille haasteen – niin helposti sille sokeudumme. Emme osaa kyllin hämmästellä sen ihmeellistä sanomaa: Jumalan Poika syntyi ihmiseksi, yhdeksi meistä. Hän hylkäsi taivaan rikkaudet ja alentui halpaan seimeen: ”Sä köyhäks tulit, rikkahin, sua kuinka kyllin kiittäisin.” Hän eli köyhydessä läpi elämänsä, jotta me saisimme hänen kauttaan sisäiset rikkaudet: uskon, toivon ja rakkauden. Hän tuli, jotta meillä olisi elävä yhteys taivaan Isäämme ja toinen toisiimme. Hän tuli, jotta tänäkin jouluna voisimme viettää aikaa rakkaimpiemme kanssa anteeksiannon ja armollisuuden hengessä. Parhaat joululahjat syntyvät yhteydestä, valosta jossa toinen ihminen syvällisesti huomataan. Lasten joululaulu 'Joulupuu on rakennettu' kertoo oivallisesti mistä on kyse: ”Kiitos sulle, Jeesuksemme, kallis Vapahtajamme, kun sä tulit vieraaksemme, paras joululahjamme. Tullessasi toit sä valon, lahjat rikkaat, runsahat. Autuuden ja anteeksannon, kaikki taivaan tavarat.” Näitä taivaan tavaroita ja lahjoja kannattaa tänä jouluna toivoa: valoa, onnea, anteeksiantoa jne. Toivoa suoraan sydämeen. Niitä ei tuo joulupukki, vaan ne saa pyytää ilmaiseksi itseltään Jumalalta. Jaakobin kirjeessä sanotaan: ”Jokainen hyvä anti ja jokainen TÄYDELLINEN LAHJA tulee ylhäältä, taivaan tähtien Isältä” (Jaak 1:17).

Jeesus ei tullut maailmaan kunniaassa ja loistossa. Hän ei nähnyt sitä myöhemminkään, vaan taivalsi julkisen kautensa kodittomana. Ei häntä tavattu kuninkaan saleissa tai kruunajaisissa. Jos Jeesusta ei syntyessä tai eläessä tavattu seurapiireissä tai kimalluksen keskellä, voisimme löytää häntä sieltä nytkään? Onko hän siellä missä on vain pintaa, bling blingia? Onko hän siellä missä melutaan ja räyhätään eikä kuunnella toisia? Olisiko hänen helppo tulla mukaan sellaiseen jouluun, josta on riisuttu kaikki kristilliset perinteet jouluevankeliumia, Enkeli taivaan – virttä ja Tiernapoiikia myöten?

Joulun sanoma pitää löytää. Seimen lapsi haluaa tulla löydetyksi. Jeesusta ei voi syvällisesti tavoittaa sieltä, mitä yksin ihmiset pitävät korkeassa arvossa ja mikä on vain pintaa. Jumalan logiikka toimii lähinnä päinvastoin – hän on siellä missä kukaan ei odota hänen olevan. Pienessä, vaatimattomassa ja halvassa. Hän on pienissä lapsissa, vammaisissa, orvoissa ja syrjityissä, kaikissa niissä joita maailma ei pidä arvossaan. Jeesus syntyi syrjäisessä kolkassa, Betlehemin perukoilla, suurelta maailmalta pimennossa. Tänäkin päivänä hän ei huuda, riitele, eikä hänen ääntänsä kuulla kaduilla. Ei hän näy otsikoissa. Jos kirkko pysyy uskollisena Herransa opetukselle, erot kirkosta länsimaissa jatkuvat. Monet haluavat viihdettä ja helppoja ratkaisuja, Jeesus puolestaan kutsuu työhön, pohdintaan ja kamppailuun. Kukapa haluaisi vapaaehtoisesti herätä niin kuin kertomuksen mies: keskelle köyhyyttä ja vaatimattomuutta. Kuitenkin tähän meitä kristittyinä kutsutaan: laittamaan itsemme likoon rakkauden tähden, silläkin uhalla että kädet likaantuvat ja jostain joutuu luopumaan.

Jotta voi rikastua, ensin pitää olla köyhä. Kylläiseen sydämeen ei mahdu mitään, sellaiseen joka ei tarvitse toisilta ja Jumalalta mitään. Sen sijaan köyhään, tarvitsevaan ja kaipaavaan sydämeen, mahtuu taivaan rikkauksia. Paavali kirjoittaa Jeesuksesta: ”hän oli rikas mutta tuli köyhäksi teidän vuoksenne, jotta te rikastuisitte hänen köyhyydestään” (2 kor 8:9). Vaikka saamme viettää aineellisesti rikasta joulua, jakaa lahjat ja syödä hyvin – se on ihan sallittua! – niin yhdessä asiassa kannattaa olla köyhä. Siinä, että sydämen saisi täyttää joku muu kuin me itse. Siksi veisaamme palveluksen lopuksi yhdessä: ”Ah Herrani, mun Jeesuksein, tee asunnokses sydämein. Mua älä hylkää tuskassa, vaan vahvista ain uskossa.”